

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010314
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8316010314.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.08.2023 v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a iné, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 24.03.2023, sp. zn. 2T/60/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku v spojení s § 280 ods. 2 Tr. poriadku trestnú vec obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. E. XXXX/XX pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zákona, v jednočinnom súbehu so zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 09.06.2015 v čase okolo 19:00 hod. po tom, čo prišiel do bytu označenom na meno „F. G.“ na 2. poschodí, vchod č. 21, Partizánska ulica v Humennom, opakovanými údermi rukou do oblasti tváre fyzicky napadol H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., F. XXXX/XX, kde ho opakovane bil aj na zemi, dôsledkom čoho poškodenému H. F. spôsobil zranenia podľa znaleckého posudku č. 47/2015 a to: subdurálny hematóm temenno-záhlavnej oblasti vľavo, pohmoždenie okolia oboch očí stredne ťažkého stupňa, pohmoždenie čela vpravo ľahkého stupňa, pohmoždenie líca obojstranne ľahkého stupňa, pohmoždenie za pravým uchom stredne ťažkého stupňa, povrchovú odreninu na pravom lakti, pohmoždenie a povrchovú odreninu nad pravým bedrovým kĺbom s predpokladom obmedzenia v obvyklom spôsobe života 112-140 dní, pričom existujú predpoklady pre vznik trvalých následkov v zmysle poruchy mozgových funkcií, porucha osobnosti, orientácie, porucha pamäte, porucha reči, porucha chôdze a pod.,

postupuje Okresnému úradu Humenné, ktorý by ju mal prejednať ako priestupok.

Podľa § 319 Tr. poriadku zamieta odvolanie prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 24.03.2023, sp. zn. 2T/60/2016 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 09.06.2015 v čase okolo 19:00 hod. po tom, čo prišiel do bytu označenom na meno „F. G.“ na 2. poschodí, vchod č. 21, Partizánska ulica v Humennom, opakovanými údermi rukou do oblasti tváre fyzicky napadol H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., F. XXXX/XX, kde ho opakovane bil aj na zemi, dôsledkom čoho poškodenému H. F. spôsobil zranenia podľa znaleckého posudku č. 47/2015 a to: subdurálny hematóm temenno-záhlavnej oblasti vľavo, pohmoždenie okolia oboch očí stredne

ťažkého stupňa, pohmoždenie čela vpravo ľahkého stupňa, pohmoždenie líca obojstranne ľahkého stupňa, pohmoždenie za pravým uchom stredne ťažkého stupňa, povrchovú odreninu na pravom lakti, pohmoždenie a povrchovú odreninu nad pravým bedrovým kĺbom s predpokladom obmedzenia v obvyklom spôsobe života 112 - 140 dní, pričom existujú predpoklady pre vznik trvalých následkov v zmysle poruchy mozgových funkcií, porucha osobnosti, orientácie, porucha pamäte, porucha reči, porucha chôdze a pod..

Za to mu súd uložil podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona, v spojení s § 38 Tr. zákona, pri žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zákona, oproti žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zákona, v spojení s § 46 Tr. zákona trest odňatia slobody na 36 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, za súčasného ustanovenia skúšobnej doby v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona obžalovanému počas skúšobnej doby uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej Dôvere zdravotnej poisťovni, a. s., škodu vo výške 11.405,01 eur.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podali odvolania prokurátor, ako aj obžalovaný.

Obžalovaný ním podané odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu dňa 23.05.2023. Namietal, že orgány činné v trestnom konaní nepostupovali spôsobom, ako to ukladá Tr. poriadok, nakoľko svedkovia I., E. a J. mali rozpory vo svojich vyjadreniach, ako aj medzi sebou navzájom, hoci spoločne trávili všetok čas a mali rozpory vo svojich vyjadreniach aj oproti tvrdeniam svedkyne K. a obžalovaného B.. Keďže vo výpovediach svedkov a obžalovaného sú značné rozpory, v ktorej časti obydľia poškodeného a či vôbec malo k skutku dôjsť a akým spôsobom, OČTK ale najmä vyšetrovateľ PZ mali vykonať dôkazy v obydľi poškodeného a to obhliadku miesta činu a rekonštrukciu, prípadne previerku výpovedí na mieste, vyšetrovací pokus alebo iný úkon, ktorý mohol viesť k spravodlivému a zákonnému rozhodnutiu súdu. K tomu, že ku skutku a poškodeniu zdravia poškodeného mohlo dôjsť aj v inom čase, iným spôsobom a inou osobou nasvedčuje aj skutočnosť, že samotný svedkovia E., I. a J., po celú dobu spoločne sa zdržiavajúci v obydľi poškodeného, sa pri svojich prvotných výsluchoch vyjadrili, že poškodený utrpel poranenia takým spôsobom, že v čase medzi 20:00 a 22:00 hod. 09.06.2015 bol venčiť psa a domov sa vrátil s ranami na tvári, pričom hovoril, že bol napadnutý nejakými chlapcami. Neskôr na tieto vyjadrenia pred OČTK navádzali aj samotného obžalovaného, ktorý však toto odmietol. Uvedení svedkovia tieto svoje vyjadrenia neskôr dementovali, že si to spoločne vymysleli, čo len nasvedčuje tomu, že po odchode obžalovaného a jeho družky z obydľia poškodeného mohlo dôjsť zo strany týchto svedkov, aj podľa svedkyne K. a obžalovaného, k napadnutiu poškodeného a boli mu spôsobené aj poranenia uvedené v znaleckom posudku. Znalec PhDr. Garbár vyhodnotil charakter a vlastnosti obžalovaného a jednotlivých svedkov, pričom bolo zistené, že u obžalovaného nebola zistená agresivita v jeho správaní, ani snaha javiť sa v lepšom svetle a skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, vierohodnosť jeho osoby nie je narušená. Tento znalec u svedkov E. a J. uviedol, že sú nevierohodní. U svedkyne ide o to, že nie je schopná vo všeobecnosti správne vnímať, zapamätať si prežitú udalosť, vzhľadom na pamäťové schopnosti a požívanie alkoholu. Podobne sa v tomto zmysle znalec vyjadril aj k svedkovi E.. Aj keď sa výpovede svedkov v niektorých častiach rozchádzajú a rozpory sa nepodarilo odstrániť ani doplnením dokazovania, súd mal za to, že bolo preukázané, že sú zhodné. Nestotožňuje sa s názorom súdu, naopak poukazuje na priebeh trestného konania, kde sa objavili značné pochybnosti o tom, že mal spáchať zločin tak, ako je opísaný v obžalobe. Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a rozhodnúť o oslobodení obžalovaného spod obžaloby.

Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 15.06.2023. Namietal, že okolnosti skutku, ktoré mal súd za preukázané odôvodňujú právnu kvalifikáciu konania obžalovaného ako zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona. Súd uviedol, že znalec MUDr. Sukovský vyslovil právny záver a nepotvrdené hypotézy, keď uviedol, že útok bol vedený na

uloženie životne dôležitých orgánov a to očí a mozgu. Má za to, že popis zranení poškodeného preukazuje, že útok bol vedený na hlavu poškodeného a to na uloženie očí a mozgu, preto to nie je len nepotvrdenou hypotézou znalca, pričom uvedené orgány možno považovať za životne dôležité orgány. Pre pokrytie tohto znaku subjektívnou stránkou páchatela vo forme aspoň nepriameho úmyslu je potrebné vychádzať z intenzity vedeného útoku. Nie každú facku alebo úder do hlavy možno považovať za úmysel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, rozhodujúca je intenzita útoku. Súd sa zaoberal aj zisťovaním počtu úderov a spôsobu ich vedenia, pričom dôležitý je komplexne preukázaný záver, že obžalovaný opakovane udieral poškodeného do oblasti hlavy a teda aj do uloženia dôležitých orgánov očí a mozgu. Čo sa týka posúdenia intenzity útoku je potrebné vychádzať zo záverov znaleckého posudku znalca MUDr. Sukovského, ktorý podrobne popísal spôsobenie zranenia poškodeného, vzniknuté pri útoku, ako aj predpokladané obmedzenie v obvyklom spôsobe života 112 - 140 dní. U poškodeného po úraze došlo k vzniku trvalých následkov a to vážnych mozgových a duševných porúch po ťažkom poranení hlavy. Uvedené svedčí o intenzite útoku vedeného na poškodeného, pričom u obžalovaného je potrebné konštatovať minimálny znak uzrokovania s možným spôsobením ťažkej ujmy na zdraví v dôsledku jeho útoku. Nestotožňuje sa s názorom súdu, že konanie obžalovaného naplnilo len znaky § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona a ťažká ujma na zdraví bolo pokrytá len nedbanlivosťou obžalovaného. V súdnej praxi sa vyskytujú aj prípady, kedy opakované údery do oblasti hlavy a ďalších častí tela boli posúdené ako pokus zločinu ublíženia na zdraví, aj keď k následku vôbec nedošlo podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona. V prejednávanej veci mal útok obžalovaného na poškodeného a zranenia mu ním spôsobené devastálny charakter na ďalší život poškodeného. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a právne úvahy považuje za neadekvátnu právnu kvalifikáciu len ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona a navrhol preto, aby konanie obžalovaného bolo právne kvalifikované ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona. Pokiaľ ide o neakceptáciu právnej kvalifikácie v konaní obžalovaného podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, súd mal za preukázané, že poškodený dobrovoľne vpustil obžalovaného do bytu, preto je potrebné vziať do úvahy v prípade nepreukázania neoprávneného vniknutia alebo neoprávneného zotrvania v bydlí minimálne priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. g/ Tr. zákona. Súd nezistil žiadnu poľahčujúcu, ani priťažujúcu okolnosť na strane obžalovaného, ale ak by akceptoval okolnosť podľa § 37 písm. g/ Tr. zákona, bolo by potrebné trestnú sadzbu upraviť v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, čo by predstavovalo 3 - 5 rokov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, prípadne sám rozhodol v súlade s podanou obžalobou.

Na základe takto riadne a včas podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Úvodom je potrebné konštatovať, že krajský súd v prejednávanej veci už jedenkrát rozhodol, keď zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie, pričom po doplnení dokazovania je potrebné konštatovať, že okresný súd vykonal v rámci riadneho procesného postupu dokazovanie v celom rozsahu potrebnom pre náležité zistenie a ustálenie skutkového stavu veci, avšak na základe tohto dospel k nesprávnym skutkovým záverom.

Prvostupňový súd napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že s poukazom na výpovede svedkov K. J., K. E., L. K. a B. I., ktorí v podstatných bodoch zhodne vypovedali o priebehu samotného skutku, v spojení so znaleckým posudkom a jeho doplnkom znalca MUDr. Dušana Sukovského, o mechanizme vzniku poranení poškodeného, súd ustálil, že skutok uvedený v podanej obžalobe sa stal a že ho spáchal obžalovaný, pričom zároveň dospel k záveru, že neboli naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, ktorý chráni nedotknuteľnosť obydlia, nakoľko zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že v deň skutku by mal obžalovaný neoprávnené vniknúť do obydlia poškodeného a zdržiavať sa tam bez súhlasu alebo proti vôli poškodeného. Naopak, z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný v deň skutku do bytu vošiel po tom, ako z opekačky vracajúcej sa partii kamarátov dvere na byte dobrovoľne otvoril poškodený a do bytu ich pustil, pričom z výpovedí svedkov je zrejmé, že obžalovaný sa v uvedenom byte často zdržiaval aj pred samotným skutkom. Všetky vykonané dôkazy a výsluchy, v konečnom dôsledku aj vyjadrenie samotného obžalovaného, že mal poškodeného udrieť, resp. dať mu facku, podľa názoru súdu, nepochybne preukazujú, že obžalovaný udrel poškodeného do tvárovej časti hlavy, následkom

čoho poškodený spadol a utrpel úrazy, ktoré K. A. D. opísal v znaleckom posudku. V závere posudku konštatoval znalec, že všetky zranenia, ktoré poškodený utrpel boli vedené na životne dôležité orgány a to oči a mozog, pričom tieto konštatovania znalca súd pokladal za vyslovenie právneho názoru a nepotvrdených hypotéz zo strany znalca, preto v tejto časti súd na záver znaleckého posudku neprihliadal a nestotožnil sa ani s právnou kvalifikáciou skutku.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Na základe uvedeného, po oboznámení sa s napadnutým rozsudkom, ako aj obsahom predloženého spisu, krajský súd konštatuje, že v predmetnej veci stáli proti sebe výpovede obžalovaného B. a svedkyne K., ktorí síce uviedli, že obžalovaný mal poškodenému dať niekoľko faciek, pričom obžalovaný priznal tri facky a svedkyňa K. uviedla, že videla iba jednu facku a výpoveď svedkov E. a J., ktorí uviedli, že obžalovaný mal poškodeného napadnúť a biť päšťami do oblasti tváre, po čom mal poškodený spadnúť. Obžalovaný Ondovčín a svedkyňa K. zároveň uviedli, že po skutku byt poškodeného opustili a následne im mala volať svedkyňa J., že E. má konflikt, resp. bije poškodeného F.. Poškodený F. vzhľadom na svoj zdravotný stav po skutku v prejednávanej veci vypočutý nebol, keďže nebol spôsobilý vylúču, jeho stav sa nezlepšil, až nakoniec zomrel. Svedok I. bol vypočutý v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní sa ho nepodarilo vypočuť, pretože zomrel, pričom v prípravnom konaní síce uviedol, že v čase skutku v byte poškodeného bol, avšak nevidel čo sa dialo, počul len, že je nejaký konflikt na chodbe. Z uvedeného dôvodu, vzhľadom na to, že poškodený vo veci vypočutý nebol a nebola prítomná žiadna ďalšia osoba, ktorá by bola prítomná pri skutku a bola spôsobilá opísať ako k nemu malo dôjsť, súd skúmal ktorej skupine dôkazov je možné veriť a to či výpovediam obžalovaného B. a svedkyne K., ktorí uviedli, že obžalovaný poškodeného udrhel fackami a poškodený nespadol alebo svedkov E. a J., ktorí uviedli, že poškodený bol opakovane bitý päšťami do oblasti hlavy zo strany obžalovaného, po čom spadol. Vo vzťahu k uvedenému je potrebné uviesť, že najzávažšie poranenie a to subdurálny hematóm v temenno-záhlavnej oblasti vľavo bol spôsobený pádom, pričom od skutku po hospitalizáciu obžalovaného uplynulo cca jeden a pol dňa. Vo vzťahu k hodnoteniu výpovedí obžalovaného a svedkov J. a E. krajský súd poukazuje na znalecký posudok znalca PhDr. Garbára, ktorý osobu obžalovaného vyhodnotil ako vierohodnú, agresivita nie je jeho dominantnou, ani preferovanou črtou, lži skóre v norme, nezistil u neho snahu javiť sa v lepšom svetle, skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, ani vedomú snahu si pomôcť alebo inému škodiť, pričom všeobecná a špecifická vierohodnosť je zachovaná. Naopak u svedkov E. a J. konštatoval zvýšené lži skóre, snahu javiť sa v lepšom svetle, skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, špecifická aj všeobecná vierohodnosť je znížená. U svedkyne J. zistil fabulačné tendencie a konštatoval, že možno jej veriť maximálne tak na 50 % a to jednak preto, že bola pod vplyvom alkoholu a jednak sú jej pamäťové schopnosti obmedzené, čo si nepamätá, to si domyslí. U svedka E. konštatoval zníženú vierohodnosť, ktorá je ovplyvnená alkoholom a pamäťou, defektné pamäťové schopnosti a latentnú agresivitu. Krajský súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že svedkovia E., J. a I. prvotne po skutku uvádzali, že poškodený mal byť napadnutý a zbitý, zranenia, ktoré utrpel mu mali byť spôsobené pri venčení psa v inkriminovaný deň, v čase medzi 20:00 a 22:00 hod.. Vo vzťahu k uvedenému krajský súd udáva, že svedkovia mali na túto výpoveď nahovárať aj obžalovaného B., ktorý však toto odmietol a od prípravného konania zotrval na svojej výpovedi o tom, že poškodenému mal dať iba niekoľko faciek.

S poukazom na uvedené, krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na rozpory vo výpovediach svedkov E. a J., keď svedkyňa J. najprv uviedla, že videla jeden úder päšťou obžalovaného B. do tváre poškodeného F., potom uviedla, že videla tri, pričom pri odstraňovaní rozporov uviedla, že to, že boli tri jej povedal svedok E., na ďalšom pojednávaní uviedla, že videla šesť úderov obžalovaného do tváre poškodeného a pri odstraňovaní rozporov uviedla, že ona si už nepamätá presný počet, ani či úder bol jeden alebo ich bolo viac, s poukazom na závery znaleckého posudku znalca PhDr. Garbára, ktorý svedkov E. a J. vyhodnotil ako nevierohodných, konštatoval u nich zvýšené lži skóre, snahu javiť sa v lepšom svetle a zníženú špecifickú a všeobecnú vierohodnosť, s poukazom na skutočnosť, že títo svedkovia, spolu so svedkom I. bezprostredne po skutku udávali iný priebeh, ako mal poškodený F. utrpieť zranenia, s poukazom na skutočnosť, že poškodený Papulák v predmetnej veci nevypovedal, keďže sa ho pre jeho zranenia nepodarilo vypočuť a následne zomrel, ako aj s poukazom na zásadu „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, krajský súd dospel k záveru, že nie je možné uznať obžalovaného B. za vinného zo žalovaného skutku, nakoľko vykonaným dokazovaním

nebolo jednoznačne a bez pochybností preukázané, aby zranenia poškodeného a následok, ktorý vznikol boli spôsobené obžalovaným B..

Vzhľadom na skutočnosť, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný mal dať poškodenému minimálne tri facky, čo priznal aj samotný obžalovaný, uvedené konanie by malo byť prejednané ako priestupok, preto krajský súd rozhodol tak, že podľa § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku trestnú vec proti obžalovanému A. B. postúpil Okresnému úradu Humenné, ktorý by ju mohol prejednať ako priestupok.

Už len záverom krajský súd udáva, že sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v konaní nebolo preukázané, aby sa obžalovaný dopustil trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, vzhľadom na skutočnosť, že z vykonaného dokazovania a to zo žiadneho dôkazu nevyplývalo, aby obžalovaný mal vstúpiť do obydľia poškodeného, resp. v tomto zotrvať bez jeho súhlasu alebo proti jeho vôli, ani nebolo preukázané, aby poškodený obžalovaného z tohto bytu vyháňal alebo ho posielal preč, resp. žiadal, aby z tohto odišiel.

Na základe týchto podstatných dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, trestnú vec obžalovaného postúpil na priestupok a odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.